

316

ЭДУАРДЪ БЕРНЪ ДЖОНСЪ

родился въ Бирмингамъ 28 августа 1833 г.

скончался 17 іюня 1898 г.

EDWARD BURNE JONES

ur. w Birmingham 28 sierpnia 1833 r.

um. 17 czerwca 1898 roku.

ВЫСТАВКА

въ Зданіи Общества Поощренія Художествъ

въ Царствѣ Польскомъ

въ Маѣ 1905 г.

WYSTAWA

w gmachu Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych

w Królestwie Polskiem.

w M aju 1905 r.

M.N
9042

- А. Портретъ Эдуарда Бёрнъ-Джонса
кисти Г. Ф. Ваттса.
- Б. Портретъ Эдуарда Бёрнъ-Джонса
кисти Филиппа Бёрнъ-Джонса.
1. Надежда.
воспроизведение въ гелиографюрѣ.
- 1а. " " въ платинотипи.
2. Фились и Демофонъ.
Фились въ отчаяніи. Демофонъ, ея любовникъ,
покинулъ ее, изъ-за тоски къ своей миндальной ро-
щѣ. Снова наступила весна; миндальныя деревья
расцвѣли и пробудили въ Демофонѣ воспоминанія
о любовницѣ. И онъ возвращается къ Фились.
3. Музыка.
4. Dorigen of Bretagne.
Dorigen (изъ поэмы Chaucer'a The Franklins Ta-
le) смотреть на морскую бурю.
5. Сновидѣніе поэта Chaucer'a.
6. Всенера.
7. Игра въ кости.
- 8—10. Сказка о спящей королевнѣ.
8. Королевичъ въ лѣсу среди спящихъ рыцарей.
9. Король среди спящихъ придворныхъ людей.
10. Спящая королевна среди слугъ.
11. Прощающій рыцарь.
Христось цѣлуетъ князя, который простилъ сво-
имъ врагамъ.

A. Portret Edwarda Burne Jones'a
przez G. F. Watta

B. Portret Edwarda Burne Jones'a
przez Filipa Burne Jones'a.

1. Nadzieja.

reprodukcja w heliograwirze.

1a. „ w platynotypii.

2. Filis i Demofoon.

Filis rozpacza—Demofoon, jej kochanek, opuścił ją, zatęskniwszy do swego gaju migdałowego. Wróciła wiosną—migdałowe drzewa zakwitły i przypomniały Demofoonowi kochankę. Wraca więc do Filis

3. Muzyka.

4. Dorigen of Bretagne.

Dorigen (z poematu Chaucera The Franklins Tale) przypatruje się burzy morskiej.

5. Sen poety Chaucera.

6. Wenus.

7. Gra w kości.

8—10. Bajka o śpiącej królownie.

8. Król w lesie wśród śpiących rycerzy.

9. Król w otoczeniu śpiących dworzan

10. Śpiąca królowna wśród służebnic.

11. Przebaczący rycerz.

Chrystus całuje księcia, który przebaczył swoim wrogom.

12. Любовь въ одеждѣ мудрости.

13. Легенда о Св. Дороеѣ.

Когда Св. Дороею вели съ суда на мѣсто казни подошелъ къ ней одинъ изъ судей и спросилъ: почему она такъ охотно идетъ на смерть? „Потому что еще въ тотъ же день встрѣчу въ райскихъ садахъ моего жениха, отвѣтила Св. Дороея. Это было зимой и судья желая пошутить надъ ней попросилъ, чтобы она прислала ему изъ рая розы и плоды. Когда судья возвращался въ судъ послѣ исполненія приговора, заступилъ ему дорогу ангелъ съ корзиною цвѣтовъ и плодовъ присланныхъ Св. Дороеею

14—17. Еросъ и Психе.

Психе, уподобленіе человѣческой души, возбудила своей красотой зависть въ Афродитѣ, которая поручила сыну своему Еросу воспламенить сердце Психе любовью къ самому уродливому изъ людей. Еросъ увидѣлъ Психе и съ перваго же взгляда влюбился въ нее. Любовную идилию прорвало любопытство Психе. Еросъ покидаетъ ее и Психе въ отчаяніи бросается въ рѣку. Но вода выбросила ее на противоположный берегъ. Тамъ ее ожидалъ богъ Панъ; упрекнувъ ее за ея любопытство, но вмѣстѣ съ тѣмъ утѣшилъ ее надеждой соединится съ возлюбленнымъ Еросомъ.

14. Зефиръ сносить спящую Психе съ вершины горы въ храмъ любви.

15. Еросъ и Психе.

16. Панъ и Психе.

16а. „ „ „ платинотипія.

17. Еросъ и Психе.

18—21. Ваятель Пигмаліонъ.

Пигмаліонъ, король кипрійскій, сдѣлалъ изъ мрамора статую дѣвицы (вѣроятно это была статуя самой Афродиты). Была такъ красива, что Пигмаліонъ воспламенился къ ней любовью.

Просилъ Афродиту, чтобы она оживила мраморную Галатею, ибо ее одну только онъ желаетъ

- 5 —
12. Miłość w szacie mądrości.
 13. Legenda o S-tej Dorocie.

Kiedy świętą Dorotę prowadzono z sądu na miejsce wykonania wyroku, przystąpił do niej jeden z sędziów i zapytał: dlaczego tak chętnie idzie na śmierć? „Bo tegoż jeszcze dnia spotkam w ogrodach rajskich mego narzeczonego“ odpowiedziała święta Dorota. Było to w zimie, więc sędzia, chcąc z niej zażartować, poprosił, aby mu przysłała z raju róże i owoce. Gdy wracał po wykonaniu wyroku do gmachu sądowego, zastąpił mu drogę anioł z koszem kwiatów i owoców od św. Doroty.

14—17. Eros i Psyche.

Psyche, uosobienie duszy ludzkiej, wzbudziła pięknością swoją zazdrość w Afrodycie, która kazała synowi swemu Erosowi rozpalic serce Psyche miłością dla najszkardniejszego z ludzi. Lecz Eros ujrzawszy Psyche, zakochał się w niej od pierwszego wejrzenia. Sielankę miłosną przerwała zbyt wielka ciekawość Psyche. Eros opuszcza ją i Psyche z rozpaczry rzuca się w nurty rzeki. Lecz woda wyniosła ją na przeciwny brzeg. Czekał tam na nią bożek Pan, zganił zbytnią ciekawość, pocieszył wszakże Psyche nadzieją połączenia się z ukochanym Erosem.

14. Zefir znosi śpiącą Psyche z wierzełka góry do pałacu miłości.
15. Eros i Psyche.
16. Pan i Psyche.
- 16a. „ „ w platynotypii.
17. Eros i Psyche.

18—21. O rzeźbiarzu Pigmalionie.

Pigmalion, król cypryjski, wyrzeźbił z marmuru postać dziewicy (prawdopodobnie miał to być posąg Afrodyty). Była tak piękną, że Pigmalion zapłonął do niej miłością. Błagał Afrodyty, aby tchnęła życie w marmurową Galateę, gdyż tylko ją

взять себѣ въ супруги. Подъ дуновеніемъ Афродиты Галатея ожила и сдѣлалась супругой Пигмаліона.

18. Пигмаліонъ творить.

19. Пигмаліонъ и статуя Галатеи.

20. Венера въ мастерской Пигмаліона.

21. Пигмаліонъ и Галатея.

22—27. Сотвореніе міра.

Ангелы держатъ въ рукахъ шары, изображающіе міръ въ 6-ти библейныхъ періодахъ времени.

28. Св. Цецилія.

29. Вечеръ.

30. Весна.

31. Лѣто.

32. Осень.

33. Зима.

34. Селена.

34а. „ платинотипія.

Селена, богиня луны, была влюблена въ юношу Эндиміона. Ночью, когда онъ спалъ у подошвы горы Латмосъ, Селена снисходила съ небесъ и цѣловала спящаго любовника.

35. Геспериды.

На свадьбу Зевса съ Герой всѣ боги послѣшили съ дарами. Гая подарила дерево приносящее золотыя яблоки. Это чудесное дерево стерегли четыре дѣвицы, называемыя Гесперидами.

36. Цѣсня любви.

36а. „ „ платинотипія.

37. Сестры.

38. Милосердье.

38а. „ платинотипія.

39—45. Легенда о Св. Георгіи и змѣѣ.

39. Королевна на прогулкѣ.

40. Депутація гражданъ проситъ короля освободить городъ отъ лютой змѣи.

— 7 —
jedną pragnie poślubić. I pod tchnieniem Afrodyty Galatea drgnęła życiem i stała się małżonką Pigmaliona.

18. Pigmalion tworzy.

19. Pigmalion i posąg Galatei.

20. Wenus w pracowni Pigmaliona.

21. Pigmalion i Galatea.

22—27. Stworzenie świata.

Aniołowie trzymają w rękach kule, wyobrażające świat w 6-ciu biblijnych okresach tworzenia.

28. Święta Cecylia.

29. Wieczór.

30. Wiosna.

31. Lato.

32. Jesień.

33. Zima.

34. Selena.

34a. „ w platynotypii.

Selena, bogini księżyca, kochała pięknego młodzieńca Endymiona. W nocy gdy spoczywał w śnie pod górą Latmos zstępowała z niebios Selena i całowała śpiącego kochanka.

35. Hesperyd.

Na wesele Zeusa z Herą pospieszyli wszyscy bogowie z darami. Darem Gaji było drzewo, rodzące złote jabłka. Cudownego drzewa strzegły cztery dziewice, zwane Hesperydami.

36. Pieśń miłości.

36a. „ „ w platynotypii.

37. Siostry.

38. Miłosierdzie w heliogr.

38a. „ w platynot.

39—45. Legenda o Św. Jerzym i Smoku.

39. Królowna na spacerze.

40. Deputacya obywateli prosi króla o uwolnienie miasta od okrucieństw smoka.

41. Жребій палъ на королеву, чтобъ она была жертвой для змѣя.
 42. Королева спѣшать на мѣсто жертвоприношенія.
 43. Королева всѣми оставленная.
 44. Святой Георгій убиваетъ змѣя.
 45. Королева возвращается.

46. Цирце.

Цирце, чародѣйка, жила на островѣ Аяя во время блужданій Одиссея. Когда Одиссей послалъ къ ней нѣсколькихъ своихъ товарищей она устроила великолѣпный пирь, а по его окончаніи перемѣнила ихъ въ животныхъ.

47. Очарованные.

47a. „ „ платинотипія.

48. Св. Георгій.

49. Мельница.

50. Весна.

51. Любовь среди развалинъ.

51a. „ „ „ платинотипія.

52. Воздержанность.

52a. „ „ платинотипія.

53. Вѣра.

53a. „ „ платинотипія.

54. Золотая лѣстница.

55. Дельфійская Сибилла.

55a. „ „ платинотипія.

56. Ангелы.

57. Легенда о зернѣ хлѣба.

57a. „ „ „ платинотипія.

Божія Матерь, желая наказать убійцу малой дѣвочки, вложила ей въ уста зерно хлѣба. Оно было причиной того, что дѣвочка въ гробѣ промолвила и указала священнику, злого человѣка, который убилъ её, когда она шла въ школу.

58. Лѣсная нимфа.

- 41. Los przeznacza królowną na ofiarę smokowi.
- 42. Królowna dąży na miejsce ofiary.
- 43. Wszyscy opuszczają królowną.
- 44. Św. Jerzy zabija smoka.
- 45. Królowna powraca.

46. Cyrce.

Cyrce, czarodziejka, mieszkała na wyspie Ajaja podczas wędrówki Odyseusza. Gdy Odyseusz wysłał do niej kilku swoich towarzyszy, Cyrce uraczyła ich wspaniałą ucztą, a potem przez dotknięcie różdżki zamieniła ich w zwierzęta.

47. Czarownica.

47a. „ w platynotypii.

38. Święty Jerzy.

49. Młyn.

50. Wiosna.

51. Miłość wśród ruin.

51a. „ „ „ w platynotypii.

52. Wstrzeźliwość.

52a. „ w platynotypii.

53. Wiara.

53a. „ w platynotypii

54. Złote schody.

55. Sibilla Delficka.

55a. „ „ w platynotypii.

56. Aniołowie.

57. Legenda o ziarnku zboża.

57a. „ „ „ w platynotypii.

Matka Boska, chcąc ukarać zabójcę małej dziewczynki, kładzie jej do ust ziarnko zboża. Sprawilo ono że dziewczynka w trumnie przemówiła i wskazała księdzu złego człowieka, który ją zabił, gdy szła do szkoły.

58. Nimfa leśna.

59. Зеркало Венеры.

59а. " " платынотипія.

60. Купальня Венеры.

61. Пиръ Пелея.

На свадебный пиръ nereиды Оетиды съ Пелеемъ были приглашены всѣ боги и богини, которые принесли прекрасные подарки. Забыли однако пригласить Ериду — богиню несогласія. Изъ мести Ерида явилась и бросила среди богинь золотое яблоко несогласія съ надписью „Красивѣйшей“.

62. Морская нимфа.

63. Хвала Афродитѣ.

64. Фортуна

65. Встрѣча.

66. Сердце розы.

67. Ангель.

68—73. Серія Персея.

Царю Акризію оракулъ предсказаль, что его собственный внукъ лишитъ его жизни и престола. У Акризія была единственная дочь Даная. Чтобы избѣгнуть исполненія предсказанія, Акризіи приказаль еѣ заключить въ башню со стѣнами изъ колокольной мѣди. Но Зевсу понравилась красивая дѣвица и онъ въ видѣ золотого дождя посѣтилъ ее. Даная родила сына Персей. Тогда Акризіи велѣлъ бросить мать съ ребенкомъ въ море. Морскія нимфы съ помощью царя острова Зерифосъ спасли мать и ребенка. Персей, жадный славы, отправился достать голову Медузы. Нимфы дарятъ ему крылатые сандалія, мѣшокъ и шлемъ, который дѣлаеть его невидимымъ. Аѣина подарила ему щитъ, блестящій какъ зеркало. Гермесъ алмазный мечъ. Персей отправляется къ тремъ сестрамъ Граямъ, у которыхъ отнимаетъ единственный глазъ. Въ отчаяніи Граи указываютъ ему дорогу къ Медузѣ, одной изъ 3-хъ Горгонь, которая была смертна. Персей отрубаетъ голову Медузы и прячетъ ее въ мѣшокъ. На

59. Zwierciadło Wenery.

59a. „ „ w platynotypii.

60. Kąpiel Wenery.

61. Uczta Peleusa.

Na ucztę weselną nereidy Tetydy z Peleusem zaproszono wszystkich bogów i boginie, którzy pospieszili ze wspaniałymi darami. Zapomniano wszakże o Erydzie—bogini niezgody. Przez zemstę zjawiła się Eryda i rzuciła pomiędzy zebrane boginie złote jabłko niezgody z napisem: „Najpiękniejszej“.

62. Nymfa morska.

63. Chwała Afrodycie.

64. Fortuna kołem się toczy.

65. Spotkanie.

66. Serce róży.

67. Anioł.

68—73. Serya Perseusza.

Królowi Akrysyosowi przepowiedziała wyrocznia, że własny wnuk pozbawi go życia i tronu. Miał Akrysyos córkę jedyną—Danae. Aby uniknąć spełnienia się wyroczni, kazał ją zamknąć w wieży o spiżowych ścianach. Lecz Zeus upodobał sobie piękną dziewicę i spłynął na nią w postaci złotego deszczu. Danae powiła syna Perseusza. Wówczas kazał Akrysyos rzucić matkę z dzieckiem do morza. Nimfy morskie za pośrednictwem króla wyspy Zeryfos ocaliły matkę i dziecko.

Perseusz, pragnąc sławy, wybrał się na wyprawę po głowę Meduzy. Nimfy obdarzają Perseusza skrzydłatymi sandałami, torbą i hełmem, który go czynił niewidzialnym. Atena darowała mu tarczę, lśniącą jak zwierciadło, a Hermes—miecz dyamentowy. Perseusz udaje się do trzech siostr Graj, którym zabiera jedyne oko. W rozpaczy wskazują mu Graje drogę do Meduzy, jedynej z 3-ch Gorgon, która mogła uleść śmierci. Perseusz odcina głowę

возвратномъ пути Персей встрѣчаетъ прекрасную Андромеду, прикованную къ приморской скалѣ возлѣ чудовища, которому была пожертвована. Персей убиваетъ змѣя и освобождаетъ прекрасную Андромеду, которая отдаетъ ему свою руку.

68. Даная смотритъ на строящуюся башню.
69. Персей и морскія нимфы.
70. Персей и Граи.
72. Андромеда.
73. Персей убиваетъ дракона.
73. Персей и Андромеда, глядятъ голову Медузы.
74. Уничтоженіе царства дьявола.
75. Благовѣщеніе.
- 75а. Ангелъ Гавріиль (отрывокъ изъ Благовѣщ.).
76. Портретъ г. Маргариты Бёрнъ-Джонсъ.
77. Чародѣй.
78. Король Кофетуа и дочь нищаго.
79. Портретъ г. Анны Гаскель.
80. Морская глубь.
81. Портретъ Филиппа Коміуса.
82. Богиня зари.
83. Портретъ г. Дороты Древь.
84. Портретъ г. Гертруды Левисъ.
85. Весталка.
86. Въ саду Пана (бога лѣсовъ и пастбищъ).
87. Воскресеніе.
88. Сонъ Ланцелота въ часовнѣ Св. Граля.
89. Жертвенникъ Гимена.
90. Портретъ Падеревскаго.
91. Вечерняя тишина.
92. Пилигримъ и любовь.
93. Марія Магдалена
94. Этюдъ.
95. Виолемская звѣзда.

meduzie i chowa ją do torby. Na powrotnej drodze spostrzega Perseusz piękną Andromedę przykuta do skały nadmorskiej, obok potwora, któremu została poświęconą. Perseusz zabija smoka i uwalnia piękną Andromedę, która oddaje mu swoją rękę.

68. Danae patrzy na budującą się wieżę.
69. Perseusz i nymfy morskie.
70. Perseusz i Graje.
72. Andromeda.
73. Perseusz zabija smoka.
73. Perseusz i Andromeda przyglądają się głowie Meduzy.
74. Zniweczenie państwa Szatana.
75. Zwiastowanie.
- 75a. Anioł Gabriel (Fragment ze zwiastowania).
76. Portret Miss Margaret Burne Jones.
77. Czarodziej.
78. Król Kofetua i córka żebraka.
79. Portret Miss Anny Gaskell.
80. Głęбина morska.
81. Portret Filipa Comyus.
82. Bogini Jutrzenki.
83. Portret Miss Doroty Drew.
84. Portret Miss Gertrudy Lewis.
85. Westalka.
86. W ogrodzie Pana (boga lasów i pastwisk.)
87. Zmartwychwstanie.
88. Sen Lancelota w Kaplicy Św. Grala.
89. Znicz Hymenu.
90. Portret Paderewskiego.
91. Cisza wieczorna.
92. Pielgrzym i miłość
93. Marya Magdalena.
94. Studium.
95. Gwiazda Bethleemska.

96. Этюдъ къ роману Розы.
97. „ Богатство и милосердье.
98. „ Любовь и красота.
99. Артуръ въ Авалонѣ.
100—140. Этюды карандашемъ.

96. Studium do Romansu Róży.
97. Studium do „ Bogactwo i miłosierdzie.
98. „ „ Miłość i piękność.
99. Artur w Avalon.
100—140. Studya ołówkowe.
-

Дозволено Цензурою, Варшава 12 апрѣля 1905 г.

DRUK K. KOWALEWSKIEGO, WARSZAWA, MAZOWIECKA 8.

916

37

PRINTED BY THE GOVERNMENT OF INDIA AT THE GOVERNMENT PRESS, CALCUTTA.

